

Вяра

Цитати от проповедта на Велика събота - ЗА ПОБЕДАТА НА ХРИСТОС НАД АДА, ДЯВОЛА И СМЪРТТА

Христос, разбил
вратата на ада,
под която има
смазан демон,
проповядва
победата над
смъртта и дявола,
подавайки ръка на
праведниците

"Христос живя на земята тридесет и три години, а в ада стоя тридесет и три часа. Той предаде дух в петък в деветия час (в петък 15 часа следобед), а възкръсна срещу неделя в шестия час (в 00 часа - полунощ, събота срещу неделя), които се събират така: 3 24 6=33, всичко тридесет и три. (Според Църковният устав денонощието се дели на 12 часа ден и 12 часа нощ. Деня започва в 06 часа, който според Църквата е нулевия дневен час. Съответно 09 часа е 3-тия час, 12 часа е 6-тия час, 15 часа е 9-тия час, 18 часа е 12-тия час и нулевия нощен час, 21 часа е 3-тия нощен час, 00 часа е 6-тия нощен час, 03 часа е 9-тия нощен час, 06 е съответно нулевия дневен час. - б.р.)...

Благочестиви християни, вчера видяхме нашия Спасител Иисус Христос прикован, към кръст за Адамовото престъпление и умрял с големи хули за нашето спасение от беззаконните юдеи, които убиха своя Благодетел, като ехидна, която прояжда утробата на майка си и я убива при раждането. Биха Го, като роб, приковаха Го към кръст и Го поставиха в тъмния гроб за нашите грехове. Пресветата Дева плачеше,

ангелите трепереха, а лукавите юдеи се смееха, природата трепереше, а евреите молеха Пилат да изпрати войници да убият по-бързо разпнатите, за да бъдат свалени от кръста...

Но като положиха Христа в гроба, адът разбра, че ще изгуби душите, които държеше от създанието на света, и за това плачеше и нареждаше: „О, горко ми! Каква е тази голяма сила, която идва върху мен? Кой е Този, Когото не можах да победея, като другите? Ах! Приех Го, като мъртъв, сега треперя, като от безсмъртен, приех Го, като човек, а сега треперя, като от съдия. О, мои слуги, дяволи, бързо заключете портите на ада, защото гибелта ни наближи. Разбрах, че Сам Бог идва да разруши ада, но елате да се скрием на дъното на ада“.

Докато дяволите говореха така, Христос достигна с божествената Си слава и с ангелски песни до ада и ангелите веднага започнаха да викат на дяволите: „Вдигнете, дяволи, портите и отворете, защото иде Царят на славата“. И когато дяволите попитали: „Кой е тоя Цар на славата?“, ангелите отговорили: „Крепкият и силният Господ, Той е Цар на славата (ср. Пс. 23:7-10), Той е Онзи, Който ви свали от небето за гордостта ви, Той е Синът Божий. Не Го ли познахте по Лазаровото възкресение? И при разпването, когато слънцето потъмня и земята се разтrese, не разбрахте ли, че Той е Крепкият и силен Господ!“. Щом ангелите изрекоха тези думи, портите на ада се строшиха и Христос славно влезе в ада с Божеството Си и душата Си и там намери Адам, Ева, Авел, Сит, Ной, Авраам, Искаак, Иаков, Моисей, стареца Симеон (Богоприемец), Иоан Предтеча и всички праведници и грешници. Когато Христовото идване изгря, всички праведни, които бяха в ада, се зарадваха, защото разбраха, че са освободени."

Из „Софроние“ на епископ Софроний Врачански

{{_LINK1_}}

